



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 79/2026-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca, a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených Mgr. Katarínou Liptákovou, advokátkou, Floriánska 19, Košice, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava V) v konaní vedenom pod sp. zn. B5-39C/4/2019 takto

### r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava V) v konaní vedenom pod sp. zn. B5-39C/4/2019 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B5-39C/4/2019 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľom **priznáva** finančné zadosťučinenie každému po **3 000 eur**, ktoré im **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **1 212,65 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci**

1. Ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 79/2026 z 12. februára 2026 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľov doručенú ústavnému súdu 13. januára 2026, a to v časti, ktorou sa domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu (predtým okresného súdu) v konaní vedenom pod sp. zn. B5-39C/4/2019 (predtým vedenom okresným súdom pod sp. zn. 39C/4/2019, pričom pasívne legitimovaný subjekt označili samotní sťažovatelia s prihliadnutím na časové hľadisko a tzv. reformu súdnej mapy v Slovenskej republike). Vo zvyšnej časti namietajúcej porušenie označených práv postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/7/2018 (ktorý konal v prejednávanej veci pred postúpením veci okresnému súdu, pozn.) a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5Co/84/2024 ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) [v okolnostiach prejednávanej veci pritom prichádzal do úvahy aj dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. Sťažovatelia súčasne navrhujú, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal každému z nich od mestského súdu primerané finančné zadosťučinenie 6 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sa žalobou podanou 3. apríla 2018 ešte Okresnému súdu Bratislava I domáhali ochrany osobnosti a na základe námietky žalovaného k miestnej príslušnosti došlo 23. novembra 2018 k postúpeniu veci na Okresný súd Bratislava V, ktorému bola doručená 1. februára 2019 a zapísaná pod sp. zn. 39C/4/2019. Okresný súd určil termín súdneho pojednávania na 29. november 2019 a výsluch sťažovateľov realizoval prostredníctvom dožiadaných súdov, a to Okresného súdu Trnava a Okresného súdu Trenčín, ktorý v prípade sťažovateľa v 2. rade podaním sp. zn. 20Cd/2/2019 z 21. januára 2020 vrátil vec bez vybavenia, a to pre absenciu špecifikácie skutočností, ku ktorým ho mal vypočuť. Okresný súd na pojednávaniach 6. mája, 8. júla a 9. septembra 2022 vykonal dokazovanie a 23. novembra 2022 vyhlásil rozsudok, proti ktorému podali sporové strany odvolania. Podpredseda mestského súdu na základe sťažnosti na prietahy v konaní v odpovedi sp. zn. Spr/268/2024 z 27. júna 2024 konštatoval nečinnosť mestského súdu od 20. júla 2023 (zaslanie vyjadrenia sporových strán protistranám, pozn.) do 31. mája 2024, keď mestský súd zaslal žalovanému na vyjadrenie odvoláciu repliku žalobcov [§ 374 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] a žalovaný odvoláciu duplika doručil 24. júna 2024.

3. Súdny spis bol predložený krajskému súdu 22. augusta 2024, ktorý uznesením č. k. 5Co/84/2024-692 z 31. marca 2025 (ďalej aj „uznesenie krajského súdu“) rozsudok okresného súdu sp. zn. 39C/4/2019 z 23. novembra 2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z dôvodu nečinnosti krajského súdu sťažovatelia podali sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú podpredseda krajského súdu písomnosťou sp. zn. 1Spr/110/2025 z 2. októbra 2025 vyhodnotil ako nedôvodnú, a pritom

poukázal, že uznesenie krajského súdu sa doručovalo stranám konania a 29. septembra 2025 bolo spolu s celým spisovým materiálom odoslané mestskému súdu. Podľa sťažovateľov zostal mestský súd ďalej nečinný a ku dňu podania ústavnej sťažnosti v prejednávanej veci nerozhodol.

## **II.**

### **Argumentácia sťažovateľov**

4. Podľa sťažovateľov mestský súd a predtým okresný súd postupovali v napadnutom konaní nesústredene, čo viedlo k zrušeniu vydaného rozhodnutia a potrebe opätovného konania. Na poklade uvedeného, s dôrazom na posúdenie konania ako celku (s tým sa ústavný súd vysporiadal už v uznesení o čiastočnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie – bod 1 tohto nálezu, pozn.), odôvodnili zásah do svojich práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

## **III.**

### **Vyjadrenie mestského súdu**

5. Podpredseda mestského súdu na základe vyjadrenia zákonnej sudkyne uviedol chronológiu priebehu napadnutého konania a v závere konštatoval nečinnosť v období od 20. júla 2023, keď mestský súd zaslal vyjadrenie sporových strán protistranám, do 31. mája 2024, keď žalovanému odoslal odvolaciu repliku sťažovateľov na vyjadrenie v zmysle § 374 ods. 2 CSP, a od vrátenia súdneho spisu z krajského súdu 29. septembra 2025 dosiaľ, keďže v predmetom konaní sa nevykonala žiadny procesný úkon, čo spôsobilo aj preloženie doterajšieho zákonného sudcu na súd vyššej inštancie a pridelenie veci novej zákonnej sudkyňi 12. novembra 2025 (ako novovymenovanej sudkyňi jej bolo prerozdelených približne 330 spisov, pozn.), ktorá 23. februára 2026 nariadila pojednávanie na 28. apríl 2026 (podľa priloženého vyjadrenia zákonnej sudkyne bol termín pojednávania určený na 18. jún 2026, pozn.).

6. Ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné zasielať vyjadrenie mestského súdu sťažovateľom na repliku, keďže opísaná chronológia priebehu napadnutého konania sa do značnej miery zhoduje so sťažnostnými tvrdeniami, jeho vyjadrenia sú objektívne overiteľné z obsahu zadováženého súdneho spisu, a preto prípadná replika nemá vecný potenciál ovplyvniť rozhodnutie ústavného súdu.

## **IV.**

### **Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti**

7. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

8. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom

predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020, I. ÚS 38/2025).

9. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou [m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) vo veci Frydlander v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96 a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00] zohľadňuje právnu a faktickú zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

10. Z hľadiska povahy veci ústavný súd rezultuje, že konanie o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy predstavuje bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov (napr. III. ÚS 106/2024, III. ÚS 108/2024, III. ÚS 737/2025). Vec preto nemožno hodnotiť ako nadmerne právne náročnú. Vzhľadom na rozsah spisového materiálu (viac ako 720 listov, pripojené spisy a súvisiace dôkazy z trestných spisov, pozn.) možno identifikovať istú mieru faktickej zložitosti. Ústavný súd však pripomína, že ani právne či skutkovo sebanáročnejší prípad nesmie trvať v právnom štáte dlhú dobu (m. m. I. ÚS 688/2014, I. ÚS 434/2021, III. ÚS 547/2023). V správaní sťažovateľov ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by negatívne ovplyvnili dĺžku napadnutého konania.

11. Bez potreby podrobných analýz jednotlivých úkonov v napadnutom konaní je pre ústavný súd podstatné, že v napadnutom konaní sa opakovane vyskytli viaceré obdobia absolútnej nečinnosti, keď od vyžiadania výsluchov sťažovateľov prostredníctvom dožiadania (pripis okresného súdu z 5. decembra 2019, pozn.) a následnej realizácie dožiadaní (Okresný súd Trnava sťažovateľa v 1. rade vypočul 23. januára 2020 a Okresný súd Trenčín vrátil dožiadanie bez vybavenia prípisom sp. zn. 20Cd/2/2019 z 21. januára 2020, pozn.) okresný súd až 4. apríla 2022 nariadil termín pojednávania na 6. máj 2022. Následne zostal nečinný mestský súd aj v rámci úkonov spojených s podanými odvolaniami, konkrétne po doručení replík sťažovateľov (doručené 2. a 3. augusta 2023, pozn.), keď až po žiadosti sťažovateľov o zdôvodnenie nepredloženia spisu krajskému súdu (žiadosti doručené mestskému súdu 5. januára a 15. februára 2024, pozn.) bol daný 31. mája 2024 pokyn na vyzvanie žalovaného k predloženiu odvolacej dupliky, ktorú právny zástupca žalovaného predložil 24. júna 2024 a súdny spis bol 22. augusta 2024 predložený krajskému súdu. Po vrátení spisu z krajského súdu 30. septembra 2025 zostal mestský súd znovu nečinný a nová zákonná sudkyňa 23. februára 2026 nariadila termín pojednávania na 18. jún 2026.

12. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že napadnuté konanie vykazuje zbytočné priet'ahy, ktorými došlo k porušeniu uvedených práv sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

## V.

### **Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia**

13. Keďže v napadnutom konaní nebolo rozhodnuté, ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

14. Sťažovatelia sa domáhajú, aby ústavný súd priznal každému primerané finančné zadost'učinenie 6 000 eur. Vzhľadom na konštatovanú nečinnosť mestského súdu (predtým okresného súdu) uložený príkaz konať, majú na pamäti, že cieľom priznania finančného zadost'učinenia je zmiernenie ujmy pocit'ovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznal sťažovateľom finančné zadost'učinenie každému po 3 000 eur a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel (body 3 a 5 výroku tohto nálezu).

## **VI.**

### **Trovy konania**

15. Ústavný súd sťažovateľom podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde priznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vykonané v roku 2025 a za podanie ústavnej sťažnosti realizované v roku 2026 [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“)]. Takto priznanú odmenu ústavný súd z dôvodu vykonávania spoločných úkonov u sťažovateľa v 2. rade znížil o 50 % [§ 13 ods. 2 vyhlášky (m. m. I. ÚS 238/2021, I. ÚS 15/2026)]. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2025 tak u sťažovateľa v 1. rade predstavuje sumu 371 eur a u sťažovateľa v 2. rade 185,50 eur a za úkon právnych služieb za rok 2026 u sťažovateľa v 1. rade predstavuje sumu 396,50 eur a u sťažovateľa v 2. rade 198,25 eur. Úhrada za dva úkony právnej služby spolu s režijným paušálom [§ 16 ods. 3 vyhlášky (14,84 + 15,86 eur)] predstavuje u sťažovateľa v 1. rade sumu 798,20 eur a úhrada za dva úkony právnej služby spolu s režijným paušálom predstavuje u sťažovateľa v 2. rade 414,45 eur. Ústavný súd tak sťažovateľom priznal náhradu trov právneho zastúpenia celkom 1 212,65 eur (bod 4 výroku tohto nálezu) a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 26. marca 2026**

**Miroslav Duriš**  
**predseda senátu**